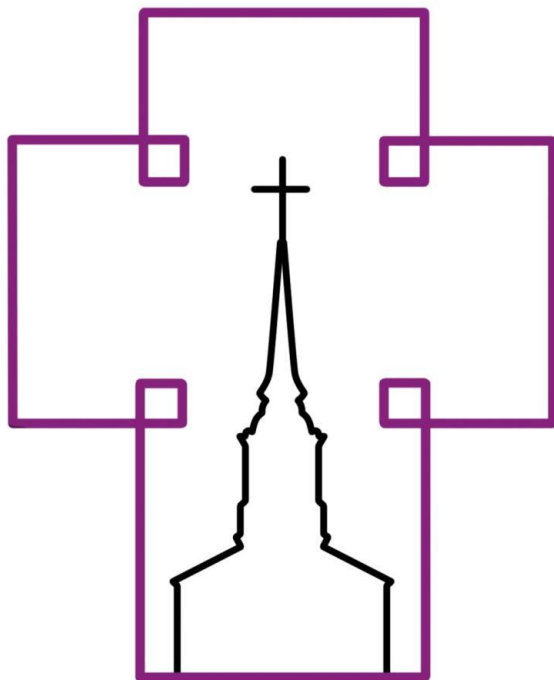

**NABOŻEŃSTWO DOMOWE
NA UROCZYSTOŚĆ WNIEBOWSTĄPIENIA PAŃSKIEGO**

**PARAFIA WNIEBOWSTĄPIENIA
PAŃSKIEGO W WARSZAWIE**

PRZYGOTOWANIE

Odpowiednim miejscem do odprawienia domowego nabożeństwa jest to, które pomieści wszystkich uczestników. Może być to stół, przy którym spotykacie się podczas posiłku lub inne miejsce, które Wam odpowiada. Pośrodku postawcie proszę krzyż. Jeśli macie w domu tylko wiszący to zdejmijcie go ze ściany i połóżcie. Obok niech znajdzie się Pismo Święte, z którego będziecie czytać wyznaczone teksty. Niech nie zabraknie również zapalanej świecy. Krzyż jest symbolem nadziei i zbawienia, Pismo Święte to żywe Słowo Boga, w którym Pan do nas przemawia, natomiast zapalona świeca symbolizuje obecność Ducha Świętego.

Domowy Kościół ma swojego pasterza w osobie najstarszego z domowników. Pełni on/ona rolę celebransa, czyli tego, który prowadzi liturgię nabożeństwa. Do odprawienia domowej liturgii możemy zaprosić wszystkich domowników, dzieląc czytania i modlitwy między uczestników. Do prowadzącego/celebransa, należy rozpoczęcie liturgii od wezwania imienia Trójcy Świętej, prowadzenie w wyznaniu wiary oraz końcowe błogosławieństwo.

PRZEBIEG NABOŻEŃSTWA

W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego

(znak krzyża)

Amen

Hasło dnia:

**A gdy Ja będę wywyższony ponad ziemię,
wszystkich do siebie pociągnę. (J 12, 32)**

Pieśń ŚE nr 209 (Wstąpił Chrystus)

1. Wstąpił Chrystus Pan dnia tego, Król do nieba wysokiego. Równy w bóstwie Ojcu Swemu, usiadł po prawicy Jemu.
2. Słudzy, Pana swego znajcie, za Nim w niebo spoglądajcie; tak, jak wzięty jest w obłoki, przyjdzie sędzić świat szeroki.
3. Tego czasu wesołego chwalmyż Boga z serca swego: wieczna Ojcu cześć — Królowi — i Synowi, i Duchowi!

Stary Testament: 1 Krl 8, 22-24.26-28

Następnie stanął Salomon przed ołtarzem PANA wobec całego zgromadzenia Izraela, wyciągnął dłonie ku niebu i przemówił: PANIE, Boże Izraela! Nie ma takiego Boga jak Ty w górze na niebie ani w dole na ziemi, przestrzegającego przymierza i łaski względem swoich sług, którzy czczą Cię

całym sercem. Ty dotrzymałeś tego, co zapowiedziałeś Twemu słudze Dawidowi, mojemu ojcu. Wypowiedziałeś swoimi ustami, a swoją ręką – jak to jest dzisiaj – wypełniłeś.

Teraz, Boże Izraela, proszę, niech się spełni Twoja obietnica, którą złożyłeś swemu słudze, Dawidowi, mojemu ojcu.

Czy Bóg rzeczywiście zamieszka na ziemi? Przecież niebo i najwyższe niebiosa nie mogą Cię ogarnąć, a tym bardziej ten dom, który zbudowałem! Zważ na modlitwę swojego sługi i jego błaganie, PANIE, mój Boże! Wysłuchaj błagania i modlitwy, które Twój sługa zanoszą dzisiaj przed Twoje oblicze.

Lekcja nowotestamentowa: Dz 1, 3-11

Im też po swojej męce objawił się jako Żyjący i dał tego liczne dowody. Ukazywał się przez czterdzieści dni i mówił o Królestwie Boga. A podczas wspólnego posiłku polecił: Nie oddalajcie się z Jerozolimy, ale oczekujcie obietnicy Ojca, o której usłyszeliście ode Mnie. Jan chrzcił wodą, ale wy wkrótce zostanieie ochrzczeni Duchem Świętym.

Ci, którzy byli zgromadzeni, pytali Go: Panie, czy w tym czasie przywrócisz królestwo Izraelowi? Odpowiedział: Nie wasza to rzecz poznać dni i godziny, które Ojciec ustanowił swoją mocą, ale

gdy Duch Święty zstąpi na was, weźmiecie Jego moc i będziecie Moimi świadkami w Jeruzalem i w całej Judei, w Samarii i aż po krańce ziemi.

Kiedy to powiedział, a oni patrzyli, został uniesiony w górę i obłok zabrał Go sprzed ich oczu. Gdy wpatrywali się w niebo, jak On wstępował, stanęli przy nich dwaj mężczyźni w białych szatach. I powiedzieli: Galilejczycy, dlaczego stoicie i wpatrujecie się w niebo? Ten Jezus, który został wzięty od was do nieba, tak przyjdzie, jak widzieliście Go wstępującego do nieba.

Wyznajmy teraz wspólnie z całym Kościołem Jezusa Chrystusa naszą wiarę chrześcijańską:

Wierzę w Boga
Ojca Wszechmogącego,
Stworzyciela nieba i ziemi.
I w Jezusa Chrystusa,
Syna Jego jedynego, Pana naszego,
który się począł z Ducha Świętego,
narodził się z Marii Panny,
umęczon pod Poncjuszem Piłatem,
ukrzyżowan, umarł i pogrzebion,
zstąpił do piekieł,
trzeciego dnia zmartwychwstał,
wstąpił na niebiosy;
siedzi po prawicy Boga, Ojca Wszechmogącego,

skąd przyjdzie sędzić żywych i umarłych.
Wierzę w Ducha Świętego,
święty Kościół powszechny,
społeczność świętych,
grzechów odpuszczenie,
ciała zmartwychwstanie i żywot wieczny. Amen

Pieśń ŚE nr 212 (Zwycięzco przecudowny)

1. Zwycięzco przecudowny nasz, co moc nad grzechem świata masz, do nieba dziś wstąpiłeś. Gdyś po prawicy Ojca siadł, tłum wrogów w ręce Twoje wpadł, na śmierć ich wszak zraniłeś. Stale w chwale triumfujesz i panujesz, Tobie dane być nad życiem, śmiercią Panem!
2. Cheruby sługi Twymi są, Serafinowie Ciebie czczą i głoszą Tve zwycięstwo, boś w chwale się do niebios bram wywyższył, zostawiwszy nam tu swe błogosławieństwo! Wznieśmy pieśni, cześć oddajmy, wystawiajmy idącego w niebo Pana łaskawego.
3. Pociągnij nas za sobą wzwyż, tęsknotę w głębi serca wpisz nam za królestwem Twoim. Chciej strzec czystości naszych dusz, w pokorę, w karność niechaj już moc Twoja nas uzbroi. Twardą, hardą skrusz w nas pychę, daj nam ciche serce skromne, łaski Twojej zawsze pomne.
4. Racz, Jezu, nas w obronę wziąć, sam skarbem naszym, chlubą bądź, na Ciebie się zdajemy. Niech, co jest w górze, szuka duch, od świata odwracając

słuch, bo tu wśród zła żyjemy. Wszędy błędy, zdrady, złości, moc przykrości nam tu szkodzą, prawowiernych serca zwodzą.

5. Zwycięski Zbawco, do nas wróć i czas tęsknoty serca skróć, nasz wywyższony Panie! – W Najświętsze wszedłeś, przez swą krew już przejednałeś Ojca gniew, tam dla nas masz mieszkanie! Wróćże, skróćże trudne lata, weź nas z świata tam do siebie, byśmy wiecznie żyli w niebie.

Kazanie

Łaska Pana Jezusa Chrystusa i miłość Boga,
i społeczność Ducha Świętego niech będzie z wami
wszystkimi (2 Kor 13, 13)

Ewangelia: J 17, 20-26

A nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy przez ich słowo uwierzą we mnie. Aby wszyscy byli jedno, jak Ty, Ojcze, we mnie, a Ja w tobie, aby i oni w nas jedno byli, aby świat uwierzył, że Ty mnie posłałeś. A Ja dałem im chwałę, którą mi dałeś, aby byli jedno, jak my jedno jesteśmy. Ja w nich, a Ty we mnie, aby byli doskonali w jedności, żeby świat poznał, że Ty mnie posłałeś i że ich umiłowałeś, jak i mnie umiłowałeś. Ojcze! Chcę, aby ci, których mi dałeś, byli ze mną, gdzie Ja jestem, aby oglądali chwałę moją, którą mi dałeś, gdyż umiłowałeś mnie przed założeniem świata. Ojcze sprawiedliwy! I świat cię nie poznał, lecz Ja

cię poznałem i ci poznali, że Ty mnie posłałeś; i objawiłem im imię twoje, i objawię, aby miłość, którą mnie umiłowałeś, w nich była, i Ja w nich.

Modlitwa

Boże prosimy błogosław nam w tym czytaniu, rozumieniu i rozważaniu Twojego Słowa. Amen.

Rozważanie

Tuż przed swoim Wniebowstąpieniem Jezus zapewne musiał przeżywać trudne chwile. Podobnie zresztą ciężkie chwile przeżywali Jego uczniowie, gdyż ponownie otwierała się przed nimi perspektywa rozłąki. Tym razem jednak byli bogatsi o dramatyczne wydarzenia związane z cierpieniem i śmiercią Jezusa na Golgocie.

W końcu jednak uczniowie na zawsze tracą z oczu swojego Mistrza i Nauczyciela, którego po zmartwychwstaniu przez kilka tygodni, a dokładnie przez 40 dni można było jeszcze spotykać. Oto Jezus Chrystus wykroczył poza kontekst ówczesnej Palestyny, w której upłynęło Jego ziemskie życie. Wszedł w jego inny wymiar – duchowy, ponadczasowy i uniwersalny. Niebo jest opisywane w Biblii jako miejsce zamieszkania Stwórcy lub jako wieczny świat Boga. Od Jezusowego Wniebowstąpienia ten Boży świat jest na wyciągnięcie ręki człowieka, który pielęgnuje w sobie wiarę.

Gdybyśmy jednak mieli tylko tyle do powiedzenia, na dobrą sprawę nie byłoby wystarczającego powodu, by świętować Wniebowstąpienie Pańskie. Jeśli już, można by obchodzić sentymentalny dzień pamięci przypominający o tym, w jaki sposób Jezus z Nazaretu pożegnał się kiedyś z tym światem na Górze „zwanej Oliwną” (Dz 1, 12).

Szczęśliwie Święto Wniebowstąpienia Pańskiego niesie ze sobą o wiele głębsze treści. Oto Ukrzyżowany i Zmartwychwstały Chrystus otworzył dostęp do Boga. Począwszy od Wniebowstąpienia Jezusa niebo stoi otworem przed ludźmi, którzy Mu ufają. Mamy tu do czynienia z nowym i osobistym rodzajem zespolenia z Jezusem, o jakim wcześniej nie było mowy.

Podkreślmy więc, że święto Wniebowstąpienia Pańskiego nie ma charakteru żałobnego. Wprost przeciwnie: mamy do czynienia ze świętem radości. Jej powodem jest to, że sam Bóg wychodzi nam naprzeciw. Chodzi tu o wyjście Boga życzliwego, miłosiernego i przyjaznego, który staje u drzwi ludzkiej wolności i cierpliwie czeka na ich otwarcie. Wniebowstąpienie można rozumieć jako wstępowanie Boga do naszych serc, gdy je przed Nim otwieramy. W ten sposób dajemy Bogu w sobie przestrzeń, żeby do niej wszedł i przemienił nasze człowieczeństwo.

Inaczej mówiąc, przyjmując Chrystusa jako swojego Pana i Zbawiciela, mamy swój udział w Jezusowym Wniebowstąpieniu. Ukrzyżowany i zmartwychwstały Chrystus jest w nas, a my z kolei jesteśmy w Nim. Na swój sposób rozwija tę myśl apostoł Paweł, powiadając: „Jeżeli więc ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem“ (2 Kor 5, 17a). Ewangelista Jan zaś oryginalnie pogłębia ten wątek, mówiąc, „kto trwa we mnie, a ja w nim, ten wydaje wiele owocu“ (J 15, 5a).

Drody, przytoczony na wstępie tekst biblijny stanowi fragment słynnej Modlitwy Arcykapłańskiej Jezusa. Bezpośrednio przed swoją męką i krzyżową śmiercią Jezus modlitewnym spojrzeniem wybiega w przyszłość, gdy już nie będzie z uczniami cieleśnie. Zwróćmy uwagę na bardzo ważny wątek w Jezusowej modlitwy, w której nasz Zbawiciel wyraża prośbę: „jak Ty, Ojcze, we mnie, a Ja w Tobie, aby i oni w nas jedno byli (...)“. „Być jedno“ to zwrot, który pojawia się w naszym tekście biblijnym aż czterokrotnie. Te słowa mają dla Jezusa wielką wagę. Wypowiada je przede wszystkim z myślą o tych osobach, które czuły się z Nim blisko związane, a po Jego odejściu z tego świata mogą się poczuć opuszczone, zniechęcone, a nawet pozbawione nadziei. Słowa Jezusa zostały wysłuchane. Jego Duch pobudził serca uczniów, dzięki czemu powstała wspólnota, a więc Kościół.

Potwierdzają to dalsze perypetie uczniów Jezusa, którzy tuż po Wniebowstąpieniu udali się do Jerozolimy, gdzie „wszyscy trwali jednomyślnie w modlitwie wraz z niewiastami i z Marią, matką Jezusa, i z braćmi jego“ (Dz 1, 14).

Warto więc zapytać, co chciał powiedzieć Jezus posługując się słowem „jedność“? Wzorem jedności, na której tak bardzo zależało Zbawicielowi, jest niepowtarzalna relacja między Nim a Bogiem Ojcem. Ta jedność ma w sobie coś z otwartego nieba, gdyż wykracza poza granice konfesyjne, jest niezależna od struktur znanych nam Kościołów krajowych oraz innych lokalnych wspólnot chrześcijańskich. Trzeba przyznać, że takiej duchowej jedności nie są w stanie stworzyć ludzie zdani na własne siły. Taka jedność ma szansę zaistnieć tylko tam, gdzie ludzie ufają Jezusowi i oddają Mu cześć i chwałę jako swojemu Panu. Jeśli w społeczności ludzi wiary coś miałoby przesłonić Jezusa i Jego więziotwórczą rolę, istnieje uzasadnione ryzyko, że prędzej czy później pojawią się warunki sprzyjające podziałom. Jedyne antidotum na taką ewentualność stanowi pozostawanie w żywej relacji z Jezusem Chrystusem. Dzięki Niemu zyskujemy status partnerów Boga, Jego rozmówców i współpracowników. Będąc więc w obrębie Jego oddziaływania i Jego przyjaźni, mamy udział w zupełnie nowym świecie,

funkcjonujemy według nowego modelu relacji. Jezus utrwała w nas życie wolne, wrażliwe i otwarte na bliźnich.

Otwarte niebo, o którym przypomina nam dzisiejsze Święto, wzywa nas do konkretnej wspólnotowej postawy: mamy dawać posłuch Słowu Bożemu i żyć zgodnie z jego wymową. W ten sposób możemy uczestniczyć we wspólnym budowaniu Królestwa Bożego. Oczywiście to wspólne działanie musi być otwarte na innych, to znaczy – jeśli ma być ewangeliczne, musi być życzliwe wobec naszych bliźnich. Najlepiej gdy nasza postawa stanowi rodzaj nienachalnego zaproszenia, „aby świat uwierzył, że Ty mnie posłałeś“ – modlił się Jezus.

Odkąd Jezus wstąpił do nieba, również dla nas jest otwarty ten niezwykły wymiar, a droga tam wiodąca stoi przed nami otworem. Jeśli Jezus, któremu ufamy, jest w niebie, to ten błogosławiony wymiar jest w zasięgu ręki każdej i każdego z nas. A wraz z naszym ostatnim tchnieniem stanie się naszym udziałem i dziedzictwem na wieki wieków. Amen.

Życzenie pokoju

A pokój Boży, który przewyższa wszelki rozum, będzie strzegł serc waszych i myśli waszych w Chrystusie Jezusie (Flp 4, 7). Amen.

Pieśń ŚE nr 787 (Imię Jezus wiecznie żywe)

1. Imię Jezus wiecznie żywe, zniszczyć go nie może czas. Więc Jezusa imieniowi niechaj śpiewa każdy z nas. W tym imieniu żywot wieczny, wolność błoga z rajskich stron, w nim swą miłość niewymowną wszystkim nam objawił On. Imię Jezus najpiękniejsze, niesie w sercu światła blask, w tym imieniu znajdziesz niebo, wybawienie, hojność łask.
2. Imię Jezus niechaj zabrzmie, niech je pozna cały świat! Wszak w nim tylko pokój znajdziesz, znajdziesz lek na grzechu jad. Przed Jezusem złość ucieka, przed Jezusem pierzcha noc, bo w imieniu Jego tylko znajdziesz do zwycięstwa moc. Imię Jezus najpiękniejsze, niesie w sercu światła blask, w tym imieniu znajdziesz niebo, wybawienie, hojność łask.
3. Imię Jezus jako gwiazda błyszczący na niebieskim tle, ono ciebie do wolności, do zbawienia słodko zwie. Choćby wszystkie światła zgasły, choćby nastał wieczny mrok, imię Jezus będzie świecić, bo w nim żyje wieczny Bóg. Imię Jezus najpiękniejsze, niesie w sercu światła blask, w tym imieniu znajdziesz niebo, wybawienie, hojność łask.

Modlitwa

Wywyższony i uwielbiony Panie, Zbawicielu nasz, Jezu Chryste! Dziękujemy Ci, że poddany woli Ojca szedłeś drogą cierpienia i poniżenia, aby nam otworzyć bramy zbawienia wiecznego. Twoja męka

i śmierć krzyżowa jest dla nas źródłem pociechy i nadziei na ostateczne zwycięstwo życia nad śmiercią. Nie pozostałeś bowiem w objęciach śmierci, lecz zmartwychwstałeś i przez swoje wniebowstąpienie obdarowany zostałeś chwałą, którą miałeś u Ojca swojego, zanim przyjąłeś nasze ludzkie ciało. Tobie poddane zostały wszystkie moce, zwierzchności, panowania i trony. Jedynie Tobie należy się cześć i chwała, którą oddajemy Tobie w pokorze i z wiarą. Uwielbiamy imię Twoje, z aniołami i zastępami niebieskimi śpiewamy Tobie pieśń chwały.

Chryste, Zbawicielu nasz wywyższony, poszedłeś do Ojca, aby nam przygotować miejsce. Twoją jest wola, abyśmy i my byli tam, gdzie Ty jesteś i z Tobą na wieki żyli w szczęśliwości, radości i pokoju. Zawładnij przeto życiem i sercami naszymi. Napełnij nas duchem mocy i męstwa, abyśmy zawsze byli gotowi składać świadectwo o Tobie i z radością powitali przyjście Królestwa Twojego. Broń i chroń Kościół swój, wszystkich jego członków. Napełnij sługi Kościoła mocą z góry, by Słowo Twoje zwiastowali z radością i pełnili swoją służbę z radością, ochotą i pokorą. Połącz nas wszystkich duchem braterstwa i miłości wzajemnej.

Panie Jezu Chryste, który przez wiele cierpień wszedłeś do chwały swojej, zmiłuj się nad nami, bądź nam pomocą, gdy nas spotka krzyż i cierpienie.

Wysłuchaj westchnień chorych i umierających.
Błogosław nas i pozostań z nami po wszystkie dni
aż do skończenia świata a w Królestwie Twoim
zgromadź nas przed obliczem swoim, abyśmy Cię
w jedności chwalili i wielbili na wieki wieków.

**Ojciec Nasz, któryś jest w niebie,
święć się imię Twoje,
przyjdź Królestwo Twoje,
bądź wola Twoja jako w niebie, tak i na ziemi.
Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj,
i odpuść nam nasze winy,
jako i my odpuszczamy naszym winowajcom,
i nie wódź nas na pokuszenie,
ale nas zbaw ode złego.
Albowiem Twoje jest królestwo i moc,
i chwała na wieki wieków. Amen.**

Błogosławieństwo

Niech nas błogosławi i strzeże Bóg Wszechmogący:
Ojciec i Syn i Duch Święty

(znak krzyża)

Amen

Pieśń nr 311 (Pobłogosław, Panie)

1. Pobłogosław, Panie, okaż zmiłowanie, ku nam zwróć oblicze swe, niech nam świeci światło Twe.
2. Udziel nam pokoju w te dni pełne znoju, Duchu Święty, oświeć nas, drogę do Jezusa wskaż.
3. Amen, Amen, Amen, Jezus Chrystus Panem! Cześć i chwałę niechaj ma On, co był i wiecznie trwa.

Źródła:

- opis przygotowania: PEA w Krakowie
- teksty biblijne: Biblia Ekumeniczna
- kazanie: ks. dr Dariusz Chwastek